

Αριθμός 705/20

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Σταυρούλα Κουτρουβίδα, την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και την Γραμματέα Ευπραξία Κυριλή

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 14 Οκτωβρίου 2020 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΥΣΩΝ: 1) [redacted] του Σωτηρίου, κατοίκου Παλλήνης Αττικής (Α.Φ.Μ. [redacted]), 2) [redacted] του Γρηγορίου, κατοίκου Περιστερίου Αττικής (Α.Φ.Μ. [redacted]), 3) [redacted] του Ιωάννη, κατοίκου Αγίων Αναργύρων Αττικής (Α.Φ.Μ. [redacted]), 4) [redacted] του Ιακώβου, κατοίκου Καματερού Αττικής (Α.Φ.Μ. [redacted]) και 4) [redacted] του Παναγιώτη, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου Αττικής (Α.Φ.Μ. [redacted]), οι οποίες παραστάθηκαν άπασες διά της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Ευαγγελίας Δανηλίδη

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: Ελληνικού Δημοσίου, νομίμως εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Οικονομικών, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα (Α.Φ.Μ. 997073525), το οποίο παραστάθηκε διά της Δικαστικής Πληρεξουσίας του Ν.Σ.Κ. Αλεξάνδρας Λαμπροπούλου (Α.Μ. Ν.Σ.Κ. 373).

Οι ενάγουσες με την από 05-04-2019 (αριθ.πράξ.καταθ.32702/825/05-04-2019) αγωγή τους, διαδικασίας περιουσιακών (εργατικών) διαφορών, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε αρχικά για τη δικάσιμο της 06-03-2020 και κατόπιν αναβολής για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, ζητούν όσα περιέχονται σε αυτή για τους λόγους που επικαλούνται.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, μετά την εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου πίνακίου, οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

Μελέτησε τη Δικογραφία

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

Σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 5 του Συντάγματος "Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους" ενώ σύμφωνα με το άρθρο 25 παρ. 1 και 4 αυτού "1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους... Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον

υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας. 4. Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης". Εξάλλου, στο άρθρο 79 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι "Η Βουλή κατά την τακτική ετήσια σύνοδό της ψηφίζει τον προϋπολογισμό των εσόδων και των εξόδων του Κράτους για το επόμενο έτος", στο δε άρθρο 106 παρ. 1 αυτού ορίζεται ότι "Για την εδραίωση της κοινωνικής ειρήνης και την προστασία του γενικού συμφέροντος το Κράτος προγραμματίζει και συντονίζει την οικονομική δραστηριότητα στη Χώρα, επιδιώκοντας να εξασφαλίζει την οικονομική ανάπτυξη όλων των τομέων της εθνικής οικονομίας . . . "Από τον συνδυασμό των ανωτέρω συνταγματικών διατάξεων, συνάγεται ότι σε περιπτώσεις παρατεταμένης οικονομικής κρίσης, ο κοινός νομοθέτης δύναται να θεσπίσει μέτρα περιστολής των δημοσίων δαπανών που συνεπάγονται σοβαρή οικονομική επιβάρυνση μεγάλων κατηγοριών του πληθυσμού και, ιδίως, όσων λαμβάνουν μισθό ή σύνταξη από το δημόσιο ταμείο, λόγω της άμεσης εφαρμογής και αποτελεσματικότητας των επιβαλλόμενων σε βάρος τους μέτρων για τον περιορισμό του δημοσίου ελλείματος. Η δυνατότητα όμως αυτή, δεν μπορεί να είναι απεριόριστη, αλλά έχει ως όριο τις αρχές της αναλογικότητας, της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών και του σεβασμού της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας, οι οποίες επιτάσσουν το βάρος της δημοσιονομικής προσαρμογής να κατανέμεται μεταξύ όλων των κατηγοριών απασχολούμενων τόσο στον δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα, όπως, επίσης, και των ασκούντων ελευθέριο επάγγελμα, δεδομένου μάλιστα ότι η βιωσιμότητα των δημοσίων οικονομικών είναι προς όφελος όλων. Και τούτο διότι, ενόψει και της καθιερούμενης στο άρθρο 25 παρ. 4 του Συντάγματος αξίωσης του Κράτους να εκπληρώνουν όλοι οι πολίτες το χρέος της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης, δεν είναι επιτρεπτό η επιβάρυνση από τα μέτρα που λαμβάνονται προς αντιμετώπιση της δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας να κατανέμεται πάντοτε σε συγκεκριμένες κατηγορίες πολιτών, ώστε η σωρευτική επιβάρυνση αυτών να είναι ιδιαίτερα μεγάλη και να είναι πλέον εμφανής η υπέρβαση των ορίων της αναλογικότητας και της ισότητας στην κατανομή των δημοσίων βαρών, αντί της προώθησης διαρθρωτικών μέτρων ή της είσπραξης των φορολογικών εσόδων, από τη μη εφαρμογή των οποίων ευνοούνται, κυρίως, άλλες κατηγορίες πολιτών (ΟΛΣΤΕ 481/2018, ΟΛΣΤΕ 431/2018, ΣΤΕ 2626/2018 ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, στη διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτόκολλου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.), το οποίο κυρώθηκε, μαζί με τη Σύμβαση, με το άρθρο πρώτο του Ν.Δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α' 256/1974) και σύμφωνα με το άρθρ. 28 παρ. 1 εδάφ. α' του Συντάγματος έχει υπερνομοθετική ισχύ, ορίζεται ότι "Παν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον δικαιούται σεβασμού της περιουσίας του. Ουδείς δύναται να στερηθή της ιδιοκτησίας αυτού ειμή διά λόγους δημοσίας ωφελείας και υπό τους προβλεπόμενους υπό του νόμου και των γενικών αρχών του διεθνούς δικαίου όρους . . .". Στην έννοια της περιουσίας, που εγγυάται η διάταξη του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτόκολλου της Ε.Σ.Δ.Α., περιλαμβάνεται σειρά περιουσιακών δικαιωμάτων, μεταξύ των οποίων δικαιώματα μισθών, επιδομάτων και κάθε άλλης μορφής αποδοχών εργαζομένων, εφόσον είναι προσδιορισμένα με νόμο ή προσδιορίσιμα βάσει νόμου ή συνιστούν αντικειμενικώς, νόμιμη προσδοκία, που θα μπορούσε να θεμελιωθεί στο ισχύον μέχρι την προσβολή δίκαιο. Επομένως, περιουσία αποτελεί και η αξίωση για καταβολή προβλεπόμενων από τη νομοθεσία του συμβαλλόμενου κράτους αποδοχών, εφ' όσον συντρέχουν οι

προβλεπόμενες για την καταβολή τους προϋποθέσεις (βλ. αποφάσεις Ε.Δ.Δ.Α. Kecho κατά Ουκρανίας της 8.2.2006, σκέψεις 23 και 26, Eskelinen και λοιποί κατά Φινλανδίας της 19-04-2007, σκέψη 94). Τα περιουσιακά αυτά δικαιώματα, ως κατεχορήν μέσα βιοπορισμού, προσλαμβάνουν και έντονο κοινωνικό περιεχόμενο, αποτελούν δε αυτοτελή ιδιοκτησιακά δικαιώματα και για τον λόγο αυτό η (εν όλω ή εν μέρει) κατάργησή τους αποτελεί (εν όλω ή εν μέρει) στέρηση του αντικειμένου αυτοτελών ιδιοκτησιακών περιουσιακών δικαιωμάτων. Για την στέρησή αυτή, το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτόκολλου της Ε.Σ.Δ.Α., προβλέπει ότι δύναται να χωρήσει για λόγους δημόσιας ωφέλειας υπό τους προβλεπόμενους από το νόμο και τις γενικές αρχές του διεθνούς δικαίου όρους "έναντι έγκαιρης και δίκαιης αποζημιώσεως για την απώλειά της". Επιπλέον, για να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτόκολλου επέμβαση σε περιουσιακής φύσεως αγαθό, υπό την ανωτέρω έννοια, πρέπει αφενός να δικαιολογείται από λόγους γενικού συμφέροντος, στους οποίους περιλαμβάνονται, κατ' αρχήν, και λόγοι συναπτόμενοι προς την αντιμετώπιση ενός ιδιαίτερου σοβαρού, κατά την εκτίμηση του εθνικού νομοθέτη, δημοσιονομικού προβλήματος ή προς την εξασφάλιση της βιωσιμότητας κοινωνικοασφαλιστικών οργανισμών (βλ. ΕΔΔΑ James και λοιποί κατά Ηνωμένου Βασιλείου, της 21.2.1986, αρ. 8793/79, σκέψη 46, Pressos Compania Naviera S.A. και λοιποί κατά Βελγίου, της 20.11.1995, σκέψη 37, Saarienen κατά Φινλανδίας, της 28.1.2003, Κλιάφας και λοιποί κατά της Ελλάδος, της 8.7.2004, σκέψη 25, Adrejeva κατά Λετονίας, της 18.2.2009, σκέψη 83), αφετέρου να είναι πρόσφορη και αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από το νομοθέτη σκοπού γενικού συμφέροντος και να μην είναι δυσανάλογη σε σχέση προς αυτόν (βλ. Ε.Δ.Δ.Α. James και λοιποί κατά Ηνωμένου Βασιλείου, σκέψη 50). Την προστασία του δικαιώματος στην περιουσία, όπως αυτό έχει διαπλαστεί από τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, παγίως αναγνωρίζουν και τα ελληνικά δικαστήρια (ΟΛΣΤΕ 668/2012, σκέψη 34, Α' Δημοσ. ΝΟΜΟΣ, ΟΛΣΤΕ 1285-1286/2012, σκέψη 15, Δημοσ.ΝΟΜΟΣ). Επιπρόσθετα, στο άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος ορίζεται ότι "ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας". Από τη διάταξη αυτή, με την οποία καθιερώνεται η αρχή του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, απορρέει το δικαίωμα αξιοπρεπούς διαβίωσης ή ενός ελάχιστου εισοδήματος, το οποίο έχει ως φορέα τον "καθένα", ενεργοποιείται δε ως κανόνας προστασίας για κάθε άτομο που πλησιάζει τα όρια της εξαθλίωσης και αποτελεί το ακραίο όριο των νομοθετικών επιλογών. Το δικαίωμα αξιοπρεπούς διαβίωσης ή ενός ελάχιστου εισοδήματος, ως ειδική έκφανση της υποχρέωσης του σεβασμού της αξίας του ανθρώπου, αναγνωρίζεται πρόσφατα και από τη νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων (ΟΛΣΤΕ 668/2012 Δημοσ.ΝΟΜΟΣ) αλλά και της Ε.Δ.Δ.Α. σε σχέση με τα περιουσιακά δικαιώματα που προστατεύει κατά το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτόκολλου της ΕΣΔΑ. Συγκεκριμένα, στην απόφαση της ΕΔΔΑ της 7.5.2013 Ιωάννας Κουφάκη κατά Ελλάδος, αν και το δικαστήριο τόνισε πολλές φορές ότι η κοινωνική πολιτική είναι υπόθεση των κυβερνήσεων, φρόντισε να θέσει, ουκ' ολίγες φορές, την επιταγή της μη εξαθλίωσης, θέτοντας το συγκεκριμένο ζήτημα ως απώτατο όριο της διακριτικής

ευχέρειας των Κρατών Μελών. Πιο συγκεκριμένα, στη σκέψη 32 αναφέρεται σε υπερβολική επιβάρυνση, στη σκέψη 44 υιοθετεί τη θέση του ΣΤΕ ότι η ύπαρξη των ατόμων δεν πρέπει να τίθεται σε κίνδυνο και τέλος, στη σκέψη 46 κάνει λόγο για "κακουχίες ασυμβίβαστες με το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτόκολλου". Παρά το ότι το Δικαστήριο δεν αναγνωρίζει, όπως έχει επανειλημμένα τονίσει, δικαίωμα σε ένα συγκεκριμένο ποσό αποδοχών, από τα ως άνω, εμμέσως υπονοεί ότι ένα ελάχιστο ποσό ικανό να εξασφαλίσει στο άτομο το δικαίωμα της αξιοπρεπούς διαβίωσης αποτελεί το έσχατο απαραβίαστο όριο των μειώσεων. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 1 του Συντάγματος "η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος" ενώ κατά το άρθρο 4 παρ. 1 του Μέρους ΙΙ του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Χάρτη, που κυρώθηκε με το Ν 1426/1984 και σύμφωνα με το άρθρο 28 παρ.1 του Συντάγματος υπερισχύει κάθε αντίθετης διάταξης νόμου, αναγνωρίζεται "το δικαίωμα των εργαζομένων για αμοιβή αρκετή να εξασφαλίζει σ' αυτούς και τις οικογένειές τους ένα αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης". Ενόψει των ανωτέρω, η επιβολή μέτρων προς εξυπηρέτηση δυσμενούς και παρατεταμένης οικονομικής συγκυρίας δεν δικαιολογεί εν λευκώ και εκ προοιμίου οποιοδήποτε μέτρο με οποιοδήποτε κόστος. Η επιλογή των συγκεκριμένων μέτρων δεν ανήκει στην ανέλεγκτη διαπλαστική εξουσία του νομοθέτη, ο οποίος ελέγχεται ως προς την τήρηση της συνταγματικής επιταγής για ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη με διασφάλιση της κοινωνικής ειρήνης και δεσμεύεται από τα όρια που θέτουν οι ανωτέρω, απορρέουσες από τις συνταγματικές και τις υπερκείμενες νομοθετικά διατάξεις των διεθνών συμβάσεων αρχές, την υπέρβαση των οποίων με κριτήρια την ένταση, τη διάρκεια και τη σύρρευση των μέτρων, την δίκαιη κατανομή τους μεταξύ των πολιτών, καθώς και την αιτιολόγηση και τεκμηρίωση της αναγκαιότητας και της αποτελεσματικότητάς του, ελέγχουν τα δικαστήρια κατ' άρθρο 93 παρ. 4 του Συντάγματος. Τα τελευταία, όταν διαπιστώσουν ότι οι εισαγόμενες ρυθμίσεις παραβιάζουν τις ως άνω συνταγματικά κατοχυρωμένες αρχές, καλούνται να τις αποκαταστήσουν, επιδικάζοντας στους φορείς του σχετικού δικαιώματος που απορρέει από αυτές, εις βάρος των οποίων εφαρμόστηκαν οι αντισυνταγματικές διατάξεις, τις διαφορές που προκύπτουν από την εφαρμογή ως προς αυτούς των εν λόγω διατάξεων (ΕιρΘεσσαλ 7779/2014 αδημοσ., ΕιρΠατρ 117/2019 Δημοσ.ΝΟΜΟΣ).

Περαιτέρω, ο Ν 1505/1985 περί του μισθολογίου του προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης (ΦΕΚ Α' 194/1985), όριζε στο άρθρο 8 ότι, πέραν του μηνιαίου βασικού μισθού, παρέχονταν στους υπαλλήλους του Δημοσίου (και των Ν.Π.Δ.Δ.) και επιδόματα, μεταξύ των οποίων και τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και αδείας, ενώ στο άρθρο 13 ο ίδιος ως άνω Νόμος όριζε ότι, το μεν επίδομα Χριστουγέννων ισούτο με το μηνιαίο βασικό μισθό του εκάστοτε μισθολογικού κλιμακίου του υπαλλήλου μετά του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας, τα δε επιδόματα Πάσχα και αδείας ισούντο, καθένα από αυτά, προς το ήμισυ των μηνιαίων ποσών του βασικού μισθού του εκάστοτε μισθολογικού κλιμακίου του υπαλλήλου και του επιδόματος χρόνου υπηρεσίας. Με τον μεταγενέστερο Ν 2470/1997 "Αναμόρφωση μισθολογίου προσωπικού της Δημόσιας Διοίκησης κ.λ.π" (ΦΕΚ Α' 40/1997), ορίσθηκε ότι οι τακτικές αποδοχές κάθε μισθολογικού κλιμακίου αποτελούνταν από το βασικό μισθό και τα τακτικά επιδόματα (χρόνου υπηρεσίας, εξομάλυνσης διαφορών μισθολογίου, μεταπτυχιακών σπουδών κλπ) (άρθ. 7 και 8), προβλέφθηκε δε ειδικώς η χορήγηση και επιδομάτων εορτών και αδείας, του μεν επιδόματος Χριστουγέννων ορισθέντος ίσου με το μηνιαίο βασικό μισθό του

(20) &

μισθολογικού κλιμακίου του υπαλλήλου μετά των επιδομάτων χρόνου υπηρεσίας και εξομάλυνσης, των δε επιδομάτων Πάσχα και αδείας ορισθέντων, καθενός εξ αυτών, ίσων προς το ήμισυ των μηνιαίων πωσών του βασικού μισθού του εκάστοτε μισθολογικού κλιμακίου και των επιδομάτων χρόνου υπηρεσίας και εξομάλυνσης (άρθρο 9). Επακολούθησε ο Ν 3205/2003 περί του μισθολογίου των λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου (και των Ν.Π.Δ.Δ.) και των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας (ΦΕΚ Α' 297/2003), ο οποίος στο άρθρο 7 όρισε ότι οι μηνιαίες αποδοχές κάθε υπαλλήλου αποτελούνταν από το βασικό μισθό του Μ.Κ. της κατηγορίας του και τα προβλεπόμενα στον ίδιο νόμο επιδόματα και παροχές (μεταπτυχιακών σπουδών, οικογενειακή παροχή, κίνητρο απόδοσης κλπ), εφόσον πληρούνταν οι προϋποθέσεις καταβολής τους. Ειδικώς δε, στο άρθρο 9 του εν λόγω μισθολογίου προβλέφθηκε η χορήγηση επιδομάτων εορτών και αδείας, εκ των οποίων το μεν επίδομα Χριστουγέννων ορίσθηκε ίσο με το μηνιαίο βασικό μισθό του εκάστοτε μισθολογικού κλιμακίου του υπαλλήλου, καθένα δε από τα επιδόματα Πάσχα και αδείας ορίσθηκε ίσο προς το ήμισυ του ίδιου αυτού -μηνιαίου- βασικού μισθού. Επιπρόσθετα, στα πλαίσια της επισημοποιηθείσας από τον Ιανουάριο του έτους 2010 δημοσιονομικής κρίσης και μετά την διαπίστωση, με την από 2010/182 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Φεβρουαρίου 2010, της κατάστασης υπερβολικού ελλείματος, στην οποία είχε περιέλθει η Ελληνική Δημοκρατία, καθώς και της ανάγκης λήψεως μέτρων για την μείωση αυτού, δημοσιεύθηκε ο Ν 3833/2010 "Προστασία της εθνικής οικονομίας - Επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης" (ΦΕΚ Α' 40/15-03-2010), με τις διατάξεις του οποίου, μεταξύ άλλων μέτρων, μειώθηκαν οι αποδοχές των υπηρετούντων, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, στον στενό ή ευρύτερο δημόσιο τομέα (άρθρο 1) αναδρομικά από την 01-01-2010 (άρθρο 20 παρ. 1 και 1 παρ. 9) και ορίσθηκε νέο όριο στις συνολικές αποδοχές και πρόσθετες αμοιβές ή απολαβές όλων των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα (άρθρο 2) αναδρομικά από 01-03-2010 (άρθρο 20 παρ. 2). Ειδικότερα, στο άρθρο 1 του ανωτέρω Ν 3833/2010 ορίσθηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής: "2. Τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη προβλεπόμενα των λειτουργών και υπαλλήλων του Δημοσίου, των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), των μόνιμων στελεχών των Ενόπλων Δυνάμεων και αντιστοίχων της Ελληνικής Αστυνομίας, καθώς και του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος μειώνονται κατά ποσοστό δώδεκα τοις εκατό (12%). Τα επιδόματα των παραγράφων Α3 των άρθρων 30 και 33 του Ν 3205/2003 [για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων και για την αντιστάθμιση δαπανών] . . . μειώνονται κατά ποσοστό 20% και τα επιδόματα των Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας μειώνονται κατά ποσοστό τριάντα τοις εκατό (30%) αντίστοιχα. Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής εφαρμόζονται και για το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α., των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού και του Λιμενικού Σώματος και κατισχύουν κάθε γενικής ή ειδικής διάταξης ή ρήτρας ή όρου

συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητικής απόφασης ή ατομικής σύμβασης εργασίας ή συμφωνίας. 3 (όπως η παράγραφος αυτή τροποποιήθηκε με τις παρ. 3 και 4 του άρθρου 90 του Ν 3842/2010, Α'58). Από τη μείωση της προηγούμενης παραγράφου εξαιρούνται τα επιδόματα . . . α) οικογενειακής παροχής . . . , β) χρόνου υπηρεσίας . . . , γ) εφημεριών . . . , δ) . . . , ε).....". Στο δε άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου ως άνω νόμου ορίσθηκε ότι "Οι πάσης φύσεως αποδοχές και πρόσθετες αμοιβές . . . που καταβάλλονται στους λειτουργούς ή υπαλλήλους . . . του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ. απαγορεύεται να υπερβαίνουν τις αποδοχές Γενικού Γραμματέα Υπουργείου, όπως αυτές κάθε φορά καθορίζονται, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η οικογενειακή παροχή, τα επιδόματα εορτών και αδείας . . .". Στη συνέχεια, δημοσιεύθηκε ο Ν 3845/2010 "Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της ελληνικής οικονομίας από τα κράτη μέλη της Ζώνης του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο" (ΦΕΚ Α'65/06-05-2010), στον οποίο (νόμο) προσαρτήθηκαν ως παραρτήματα το Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ) και το Μνημόνιο Συνεννόησης στις Συγκεκριμένες Προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙV), δηλαδή δύο από τα μέρη ["Memorandum of Economic and Financial Policies" "Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality" και "Technical Memorandum of Understanding" (Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης)] του γνωστού ως πρώτου (I) Μνημονίου (άρθρο πρώτο παρ. 1 - 3 του Ν 3845/2010). Με το νόμο αυτό θεσπίστηκαν μέτρα προς εφαρμογή του εξαγγελθέντος με . . . τα, ως άνω δύο Μνημόνια οικονομικού προγράμματος (άμεση μείωση του λογαριασμού μισθοδοσίας του δημόσιου τομέα), μεταξύ δε των θεσπισθέντων μέτρων περιελήφθησαν η περαιτέρω μείωση κατά 8% των αμοιβών των υπαλλήλων του Δημοσίου καθώς και η πρόβλεψη, για καθένα από τα επιδόματα εορτών και αδείας, ενός πάγιου και εκ των προτέρων καθορισμένου ποσού. Ειδικότερα, με τις διατάξεις του άρθρου τρίτου του ως άνω Ν 3845/2010, που άρχισαν να ισχύουν από την 01-06-2010 και σύμφωνα με το άρθρο έβδομο παρ. 1 του ίδιου νόμου, ορίσθηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής: "1. Τα πάσης φύσεως επιδόματα, αποζημιώσεις και αμοιβές γενικά, καθώς και τα με οποιαδήποτε άλλη ονομασία οριζόμενα και από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη προβλεπόμενα των λειτουργών και υπαλλήλων των φορέων της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του Ν 3833/2010 μειώνονται κατά ποσοστό οκτώ τοις εκατό (8%). 2. Από τη μείωση της προηγούμενης παραγράφου εξαιρούνται τα επιδόματα που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 1 του Ν 3833/2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει . . . 6. Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαιτητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής των παραγράφων 1 έως και 4, . . . καθορίζονται ως εξής: α) Το επίδομα εορτών Χριστουγέννων σε πεντακόσια (500) ευρώ, β) Το επίδομα εορτών Πάσχα σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ, γ) Το επίδομα αδείας σε διακόσια πενήντα (250) ευρώ. Τα επιδόματα του προηγούμενου εδαφίου καταβάλλονται εφόσον οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές, συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων του προηγούμενου εδαφίου, δεν υπερβαίνουν κατά μήνα υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση, τα τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ. Αν με την καταβολή των επιδομάτων του πρώτου εδαφίου της παραγράφου αυτής, οι πάσης φύσεως τακτικές αποδοχές, επιδόματα και αμοιβές υπερβαίνουν το ύψος αυτό, τα επιδόματα του πρώτου εδαφίου της παραγράφου

(20)

αυτής καταβάλλονται μέχρι του ορίου των τριών χιλιάδων (3.000) ευρώ, με ανάλογη μείωσή τους". Ακολούθως, με το άρθρο 38 παρ. 5 του Ν 3986/2011 "Επείγοντα μέτρα εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012 – 2015" (ΦΕΚ Α' 152/01-07-2011), ανεστάλησαν από 01-07-2011 και έως τη θέσπιση νέου ενιαίου μισθολογίου, μεταξύ άλλων, οι διατάξεις του άρθρου 5 του ανωτέρω Ν 3205/2003 περί του χρόνου μισθολογικής εξέλιξης των υπαλλήλων του Δημοσίου, ενώ, με το άρθρο 55 παρ. 23 περίπτ.α' του Ν 4002/2011 "Τροποποίηση της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου – Ρυθμίσεις για την ανάπτυξη και τη δημοσιονομική εξυγίανση – κ.λ.π." (ΦΕΚ Α' 180/22-08-2011) μειώθηκε αναδρομικά από 01-07-2011 κατά ποσοστό 50% το προβλεπόμενο από το άρθρο 12 παρ. 1' του ως άνω Ν 3205/2003 κίνητρο απόδοσης, όπως είχε ήδη διαμορφωθεί. Σύμφωνα δε με την αιτιολογική έκθεση της σχετικής τροπολογίας "κρίνεται αναγκαία η μείωση των επιδομάτων που λειτουργούν ως κίνητρο απόδοσης ή ταχύτερης διεκπεραίωσης ή ειδικής απασχόλησης του έργου των δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων στο πλαίσιο της αντιμετώπισης της δημοσιονομικής κρίσης και του περιορισμού του μισθολογικού κόστους, με τελικό στόχο τη μείωση των δημοσίων δαπανών". Επακολούθησε ο Ν 4024/2011 "Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις, ενιαίο μισθολόγιο – βαθμολόγιο, εργασιακή εφεδρεία και άλλες διατάξεις εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2012 – 2015" (ΦΕΚ Α' 226/27-10-2011), με τον οποίο επιχειρήθηκε η διαμόρφωση ενός ενιαίου συστήματος βαθμολογικών προαγωγών και μισθολογικής εξέλιξης του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης, με σκοπό, κατά τα αναφερόμενα στην αιτιολογική έκθεση, αφενός την άμεση αντιμετώπιση της οξείας δημοσιονομικής κρίσης και την εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών και αφετέρου τον εξορθολογισμό του δημοσίου τομέα, την άρση των ανισοτήτων στις συνολικές αμοιβές των υπαλλήλων, την ανταμοιβή της εργασίας βάσει του παραγόμενου αποτελέσματος, την προσέλκυση ικανού στελεχιακού δυναμικού και την προώθηση των αναπτυξιακών και κοινωνικών προτεραιοτήτων της Χώρας. Οι ρυθμίσεις αυτές είχαν ως συνέπεια την περικοπή αποδοχών και επιδομάτων των εργαζομένων στον εν γένει δημόσιο τομέα. Ειδικότερα, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 4, στις διατάξεις του Κεφαλαίου Δεύτερου του εν λόγω νόμου (Σύστημα βαθμολογικών προαγωγών και μισθολογικής εξέλιξης) υπάγονται οι μόνιμοι και δόκιμοι πολιτικού υπάλληλοι και οι υπάλληλοι με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου (ΙΔΑΧ), μεταξύ άλλων, του Δημοσίου (περίπτ.α) και των Ν.Π.Δ.Δ. (περίπτ.γ), καθώς επίσης και ορισμένες άλλες κατηγορίες υπαλλήλων και λειτουργών (υπό α έως ζ). Κατά το άρθρο 12 του ίδιου νόμου, οι υπάλληλοι του άρθρου 4 ελάμβαναν το βασικό μισθό που αντιστοιχούσε στο βαθμό τους, σε κάθε δε βαθμό θεσπιζόνταν μισθολογικά κλιμάκια (Μ.Κ.), στα οποία εξελισσόταν ο υπάλληλος (παρ.1), ενώ, συναφώς, με το άρθρο 13 ορίσθηκε ως βάση για τον υπολογισμό του αντιστοιχούντος σε κάθε βαθμό, εισαγωγικού μισθού ο εισαγωγικός μηνιαίος βασικός μισθός του κατώτερου βαθμού της κατηγορίας ΥΕ, ο οποίος καθορίσθηκε σε 780 ευρώ. Περαιτέρω, στο άρθρο 14 ορίσθηκε ότι οι μηνιαίες αποδοχές του υπαλλήλου αποτελούνταν, πέραν του βασικού μισθού, από τα επιδόματα και τις λοιπές παροχές που προβλέπονταν ειδικά στο νόμο και χορηγούνταν εφόσον πληρούνταν οι προϋποθέσεις καταβολής

τους, με τις διατάξεις δε των άρθρων 15 έως 20 καθορίσθηκαν τα επιδόματα και οι προϋποθέσεις χορήγησής τους (επιδόματα επικίνδυνης και ανθυγιεινής εργασίας και απομακρυσμένων παραμεθόριων περιοχών, οικογενειακή παροχή κ.λ.π.), μεταξύ των οποίων, στο άρθρο 16, και τα επιδόματα εορτών και αδείας, ως προς τα οποία εισήχθη ρύθμιση όμοια με εκείνη του προαναφερθέντος Ν 3845/2010. Ειδικότερα, ορίσθηκαν, το επίδομα Χριστουγέννων στο ποσό των 500 ευρώ (παρ.1) και καθένα από τα επιδόματα Πάσχα και αδείας στο ποσό των 250 ευρώ (παρ. 2 και 3), επιπλέον δε προβλέφθηκε ότι τα επιδόματα αυτά εορτών και αδείας θα καταβάλλονταν, εφόσον οι συνολικές μηνιαίες αποδοχές, συμπεριλαμβανομένων και των εν λόγω επιδομάτων, δεν υπερέβαιναν κατά μήνα (υπολογιζόμενες σε δωδεκάμηνη βάση) το ποσό των 3.000 ευρώ, και ότι, σε περίπτωση υπερβάσεως του ανώτατου αυτού ορίου αποδοχών, τα επιδόματα αυτά θα καταβάλλονταν μέχρι του ποσού των 3.000 ευρώ, μειούμενα αναλόγως (παρ.5). Περαιτέρω, με τον Ν 4046/2012 (ΦΕΚ Α'28/14-02-2012) εγκρίθηκε το Σχέδιο του Μνημονίου Συνεννόησης («Memorandum of Understanding») [Μνημόνιο ΙΙ] μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της . . . (άρθρο 1 παρ. 2) ως προϋπόθεση για την υπογραφή και τη θέση σε ισχύ των Συμβάσεων Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ.), της Ελληνικής Δημοκρατίας και της . . ., τα σχέδια των οποίων επίσης εγκρίθηκαν με τον ίδιο νόμο και προσαρτήθηκαν σε αυτόν ως Παράρτημα V (άρθρο 1 παρ. 1). Το εν λόγω Μνημόνιο αποτελείται από τα ακόλουθα μέρη: α) Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής («Memorandum of Economics and Financial Policies»), β) Μνημόνιο Συνεννόησης στις Συγκεκριμένες Προϋποθέσεις Οικονομικής Πολιτικής («Memorandum of Understanding on Specific Economic Policy Conditionality») και γ) Τεχνικό Μνημόνιο Συνεννόησης («Technical Memorandum of Understanding»). Στο πρώτο από τα ανωτέρω τρία επιμέρους Μνημόνια, δηλαδή στο Μνημόνιο Οικονομικής και Χρηματοπιστωτικής Πολιτικής, το οποίο προσαρτάται στο Ν 4046/2012 ως Παράρτημα VI και στο οποίο περιγράφονται οι στόχοι, η στρατηγική και οι προοπτικές για την ελληνική οικονομία, μεταξύ άλλων, αναφέρονται τα εξής στο κεφάλαιο με τίτλο «Δημοσιονομική Πολιτική: "6. Για να διασφαλίσει την πορεία δημοσιονομικής προσαρμογής του προγράμματος, η κυβέρνηση θα αναλάβει τολμηρές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις από την πλευρά των δαπανών. Λαμβάνοντας υπόψη την φορολογική συμμόρφωση και την ανάγκη να προσαρμόσουμε κάποια από τα προηγούμενα μέτρα, θα απαιτηθούν επιπρόσθετα μέτρα πέραν εκείνων που έχουν ήδη εγκριθεί στο πλαίσιο της ΜΔΣ (Μεσοπρόθεσμης Δημοσιονομικής Στρατηγικής) του 2011 και του προϋπολογισμού του 2012 . . . Το μεγαλύτερο μέρος της προσαρμογής θα επιτευχθεί μέσω περικοπών δαπανών που αποσκοπούν στη μόνιμη μείωση του μεγέθους τους κράτους και στη βελτίωση της αποτελεσματικότητας της κυβέρνησης . . . 7. Οι βασικές μεταρρυθμίσεις, συμπεριλαμβανομένων αυτών που έχουν καθορισθεί στη ΜΔΣ και στον προϋπολογισμό του 2012, περιλαμβάνουν: Μειώσεις στη μισθολογική δαπάνη του δημοσίου τομέα . . . 8. Δεδομένης της χαμηλής είσπραξης φόρων σε σύγκριση με τις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες, η στρατηγική προσαρμογής μας βασίζεται στην εισαγωγή εκτενών μεταρρυθμίσεων στη φορολογική διοίκηση". Στην αιτιολογική έκθεση, που συνοδεύει τον Ν 4046/2012, αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ότι παρά τις προσπάθειες των τελευταίων τριών ετών συνεχίσθηκε η ύφεση της ελληνικής οικονομίας και η αύξηση του δημόσιου χρέους, το οποίο ανήλθε για

το έτος 2011 στα 368 δισ., υπερβαίνοντας το 169% του ΑΕΠ και ότι τούτο επέβαλε τη λήψη άμεσων μέτρων προς την κατεύθυνση της ελάφρυνσής τους, και ειδικότερα μία ουσιαστική αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους, ώστε να καταστεί βιώσιμο βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Στη συνέχεια, με το Ν 4051/2012 (ΦΕΚ Α' 40/29-02-2012), εισήχθησαν επείγουσες ρυθμίσεις για την εφαρμογή του, κατά τα ανωτέρω, Μνημονίου Συνεννόησης και επήλθαν οι αναγκαίες προσαρμογές στον εγκριθέντα με τον Ν 4032/2011 προϋπολογισμό του έτους 2012. Ακολούθως, εκδόθηκε ο Ν 4093/2012 "Έγκριση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 – 2016 – Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής του Ν 4046/2012 και του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 – 2016" (ΦΕΚ Α' 222/12-11-2012). Με τις διατάξεις της παραγράφου Α' με τίτλο "ΕΓΚΡΙΣΗ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ 2013 – 2016" του άρθρου πρώτου του νόμου αυτού, εγκρίθηκε το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο. Σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην αιτιολογική έκθεση του μεσοπρόθεσμου πλαισίου "οι καθυστερήσεις στην εφαρμογή των πολιτικών, κυρίως στον τομέα των διαρθρωτικών αλλαγών, και η περιορισμένη εφαρμογή ή/και χαμηλότερη αποδοτικότητα κάποιων μέτρων, που οδήγησαν σε πολύ χαμηλότερες αποδόσεις του συνολικού πακέτου των μέτρων της προηγούμενης περιόδου σε σχέση με τους αρχικούς υπολογισμούς, σε συνδυασμό και με τη βαθύτερη, από ότι προβλεπόταν, ύφεση, δημιούργησαν μεγάλες αποκλίσεις ακόμα και από τους χαμηλότερους (μετά την επιμήκυνση) στόχους του πρωτογενούς ελλείμματος Γενικής Κυβέρνησης της περιόδου 2013 – 2016. Προκειμένου να επανέλθει το πρόγραμμα στις αρχικές του προβλέψεις, κρίθηκε απαραίτητο να συνεχισθεί και να ενταθεί η δημοσιονομική προσαρμογή...". Με την διάταξη της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ως άνω Ν 4093/2012, επήλθε κατάργηση των επιδομάτων, ορισθέντος ειδικότερα ότι: "Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαπλητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, για λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α., καθώς και για τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και αντίστοιχους της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 1.1.2013". Στην αιτιολογική έκθεση του ανωτέρω Νόμου αναφέρεται ότι "Με τις διατάξεις της περίπτωσης 1 καταργούνται, από 1.1.2013, τα επιδόματα εορτών και αδείας για όλους τους λειτουργούς και υπαλλήλους του Δημοσίου, των ΝΠΔΔ και των ΟΤΑ. Με τις ίδιες διατάξεις καταργούνται τα επιδόματα εορτών και αδείας και για όλους τους υπαλλήλους και τους μισθωτούς των ΝΠΙΔ". Με τις διατάξεις του τελευταίου Νόμου, ο νομοθέτης επιχειρεί, για πολλοστή φορά, περικοπή των αποδοχών της ίδιας ομάδας θιγομένων, ειδικότερα δε, θεσπίζεται πλέον με αυτές κατάργηση (και όχι απλώς περαιτέρω μείωση) ενός διακριτού τμήματος των καταβαλλόμενων συνολικών ετήσιων αποδοχών, το οποίο παγίως, με διαδοχικούς νόμους, χορηγείτο στο σύνολο των υπαλλήλων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ανεξαρτήτως ειδικότητας και φορέα, δοθέντος ότι, πράγματι, τα επίδικα επιδόματα εορτών και αδείας συνδέονταν, από τη φύση τους και ενόψει του νομοθετικού λόγου της

θέσπισής τους, με τις αυξημένες ανάγκες που ανακύπτουν κατά τις εορταστικές περιόδους και κατά την περίοδο των θερινών διακοπών, οι ανάγκες δε αυτές συντρέχουν για όλους τους υπαλλήλους ανεξάρτητα από το μισθό καθενός από αυτούς.

Με την κρινόμενη αγωγή οι ενάγουσες ζητούν να υποχρεωθεί το εναγόμενο να τους καταβάλει νομιμότοκα τα ποσά που αναφέρονται για κάθε μία από αυτές στο υπό κρίση δικόγραφο και τα οποία αντιστοιχούν στα επιδόματα εορτών και αδείας των ετών 2016 έως 2018, τα οποία επιδόματα δεν τους χορηγήθηκαν λόγω κατάργησής τους από τις διατάξεις του Ν 4093/2012, οι οποίες όμως είναι άκυρες και ανεφάρμοστες ως αντίθετες προς το Σύνταγμα και το Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ, άλλως επικουρικά να τους επιδικασθούν τα ανωτέρω ποσά ως αποζημίωση λόγω της παράνομης και υπαίτιας παράλειψης των αρμοδίων οργάνων του εναγομένου να τους καταβάλουν τα ως άνω επιδόματα κατά τα άρθρα 914, 932, 297 και 105 ΕισΝΑΚ καθώς και ποσό 1.000,00 Ευρώ σε κάθε ενάγουσα για την αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστησαν από την αδικοπραξία των οργάνων του εναγομένου, ακόμα επικουρικότερα δε ζητούν να τους επιδικασθούν τα χρηματικά ποσά των ένδικων επιδομάτων βάσει των διατάξεων περί αδικαιολογήτου πλουτισμού καθώς το εναγόμενο κατέστη πλουσιότερο σε βάρος της περιουσίας τους κατά τα εν λόγω ποσά χωρίς νόμιμη αιτία. Επίσης ζητούν να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί το εναγόμενο στην καταβολή της δικαστικής τους δαπάνης.

Η αγωγή παραδεκτά εισάγεται προς συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, το οποίο είναι καθ' ύλην (άρθ. 14, παρ.1α ΚΠολΔ) και κατά τόπον (άρθ. 25 παρ.1 ΚΠολΔ) αρμόδιο, για να εκδικασθεί κατά τις ειδικές διατάξεις των περιουσιακών – εργατικών διαφορών (άρθ. 614 παρ. 3, 621 επ. ΚΠολΔ) και είναι επαρκώς ορισμένη, απορριπτομένης της ενστάσεως αοριστίας της που προέβαλε παραδεκτά και νόμιμα το εναγόμενο κατ' άρθ. 216 ΚΠολΔ, καθώς στο δικόγραφό της περιέχονται όλα τα αναγκαία για το ορισμένο αυτής στοιχεία. Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις αναφερόμενες στη μείζονα σκέψη διατάξεις καθώς και αυτές των άρθρων 361, 648 επ., 345, 346 ΑΚ, 191 παρ. 2 και 176 ΚΠολΔ, πλην των επικουρικών βάσεων της αγωγής περί αδικοπραξίας των οργάνων του εναγομένου (άρθ. 914 επ. ΑΚ, 105, 106 ΕισΝΑΚ) καθώς δεν συντρέχουν οι απαραίτητες προϋποθέσεις και περί αδικαιολογήτου πλουτισμού (άρθ. 904 επ. ΑΚ) λόγω της απόλυτης επικουρικότητας των εν λόγω διατάξεων, δεδομένου ότι δεν προβάλλεται από τις ενάγουσες ισχυρισμός περί ακυρότητας των συμβάσεών τους με το εναγόμενο, ώστε να γίνει λόγος για έλλειψη νόμιμης αιτίας και ενόψει του ότι η συγκεκριμένη επικουρική βάση της αγωγής θεμελιώνεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά με αυτά της κύριας βάσης της. Το αίτημα περί κηρύξεως της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, κρίνεται νόμιμο κατά τα άρθρα 907 και 908 ΚΠολΔ, διότι έχει κριθεί ότι η διάταξη του άρθρου 909 παρ. 1 ΚΠολΔ που απαγορεύει την προσωρινή εκτέλεση κατά του Δημοσίου, (όπως και κατά των Δήμων και Κοινοτήτων), θεωρείται καταργημένη ως ευρισκόμενη σε αντίθεση με την αρχή της πλήρους και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας που θεμελιώνεται στα άρθρα 20 παρ. 1, 94 παρ. 4 εδάφ. γ', 95 παρ. 5 του Συντάγματος, στο άρθρο 6 παρ. 1 και το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτόκολλου της ΕΣΔΑ καθώς στα άρθρα 2 παρ. 3 και 14 παρ. 1 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα (ΟΛΑΠ 2/2001 ΕΛΔνη 2002.83, ΠΠΑΘ 3811/2014 ΝΟΜΟΣ, Κ. Σταμάτης Αναγκαστική Εκτέλεση αποφάσεων κατά Δημοσίου, ΟΤΑ και ΝΠΔΔ,

(20)

705/20
8ο φύλλο της με αριθμό αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών
διαδικασίας περιουσιακών (εργατικών) διαφορών

Β. Βαθρακοκοίλη Ερμην. - Νόμολογ. Ανάλυση ΚΠολΔ κατ' άρθρο, συμπληρωμ. Τόμοι έκδ. 2001 και 2006 υπό το άρθρο 909). Ωστόσο, απορριπτέο ως μη νόμιμο κρίνεται το αίτημα περί επιδικάσεως τόκων από τότε που κατέστη ληξιπρόθεσμη και Δημοσίου, - ΟΤΑ και ΝΠΔΔ, Β. Βαθρακοκοίλη Ερμην. - Νομολογ. Ανάλυση ΚΠολΔ κατ' άρθρο, συμπληρωμ. Τόμοι έκδ. 2001 και 2006 υπό το άρθρο 909). Ωστόσο, απορριπτέο ως μη νόμιμο κρίνεται το αίτημα περί επιδικάσεως τόκων από τότε που κατέστη ληξιπρόθεσμη και απαιτητή κάθε καταβολή των ένδικων επιδομάτων καθώς στην παρούσα περίπτωση δεν υπάρχει συμφωνία αλλά αμφισβήτηση για τον προ της επιδόσεως της αγωγής χρόνο ως προς την καταβολή των ανωτέρω επιδομάτων, επιπλέον δε, σε κάθε περίπτωση, το συγκεκριμένο αγωγικό αίτημα αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 21 του Κώδικα Νόμων Περί Δικών του Δημοσίου (Π.Δ. 26-6/10-07-1944) και 7 παρ. 2 του Ν.Δ. 496/1974 "Περί Λογιστικού των ΝΠΔΔ" σύμφωνα με τις οποίες τόκοι, επί χρηματικής οφειλής του Δημοσίου και των ΝΠΔΔ, οφείλονται πάντοτε από την επίδοση της αγωγής. Πρέπει ακολούθως η αγωγή να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι έχουν καταβληθεί τα νόμιμα τέλη συζήτησης ενώ για το παραδεκτό της δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου (άρθ. 71 ΕισΝΚΠολΔ όπως αντικαταστάθηκε με το άρθ. 6 παρ. 17 του Ν 2479/1997 και τροποποιήθηκε με το άρθ. 34 Ν 4446/2016 το οποίο αντικαταστάθηκε από το άρθ. 49 Ν 4488/2017).

Το εναγόμενο, πέραν της προαναφερθείσας ενστάσεως αοριστίας, αρνήθηκε την αγωγή ως ουσιαστικά αλλά και νομικά αβάσιμη, ισχυριζόμενο ότι η κατάργηση των επίμαχων επιδομάτων ήταν σύννομη βάσει των διατάξεων του Ν 4093/2012 αλλά και των διατάξεων του Συντάγματος και του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτόκολλου της ΕΣΔΑ αφού συνιστούσε μέτρο εφαρμοζόμενο σε όλους του υπαλλήλους του Δημοσίου και του ευρύτερου δημοσίου τομέα, υπαγορευόμενο από επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης με σκοπό την εξοικονόμηση και τον περιορισμό των διογκωμένων δαπανών της Γενικής Κυβέρνησης για την επίτευξη της μείωσης του υπερβολικού δημοσίου ελλείμματος.

Από τα έγγραφα που προσκομίζουν οι διάδικοι με επίκληση, αποδεικνύονται τα εξής: Οι ενάγουσες απασχολούνται δυνάμει συμβάσεως εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου στο πλαίσιο προγραμμάτων ΕΣΠΑ ως εκπαιδευτικοί (αναπληρώτριες) στις Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Αττικής, που αποτελούν αποκεντρωμένες Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, η πρόσληψή τους δε έχει γίνει από το Υπουργείο Παιδείας εκπροσωπούμενο από τον εκάστοτε Διευθυντή της αντίστοιχης Διεύθυνσης Πρωτοβάθμιας ή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης. Ειδικότερα: 1) Η πρώτη ενάγουσα απασχολείτο στο εναγόμενο, δυνάμει συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, ως αναπληρώτρια κλάδου Π.Ε. 02. ΕΑΕ - Φιλολόγοι κατά τα εξής χρονικά διαστήματα: α) από 27-09-2016 έως 09-10-2016 με μειωμένο ωράριο εργασίας (15 ώρες εβδομαδικαίως) στο Γενικό Λύκειο Νέας Πεντέλης και στο 8ο Γυμνάσιο Χαλανδρίου στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Β' Αθηνών, β) από 10-10-2016 έως 30-06-2017 με πλήρες ωράριο (23 ώρες εβδομαδικαίως) στο Γενικό Λύκειο Νέας Πεντέλης και στο 8ο Γυμνάσιο Χαλανδρίου, γ) από 06-09-2017 έως 03-10-2017 με μειωμένο ωράριο (15 ώρες εβδομαδικαίως) στο 4ο Ημερήσιο

Γενικό Λύκειο Χαλανδρίου, στο 8ο Γυμνάσιο-Λ.Τ. Χαλανδρίου, στο Ημερήσιο Γυμνάσιο Πεντέλης στη Διεύθυνση Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Β' Αθήνας, δ) από 04-10-2017 έως 30-06-2018 με πλήρες ωράριο (23 ώρες εβδομαδιαίως) στο Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Πεντέλης, στο Ημερήσιο Γυμνάσιο Πεντέλης, στο 8ο Γυμνάσιο - Λ.Τ. Χαλανδρίου και στο 4ο Ημερήσιο Γενικό Λύκειο Χαλανδρίου και ε) από 05-09-2018 έως 20-09-2018 με μειωμένο ωράριο (15 ώρες εβδομαδιαίως) και από 21-09-2018 έως 30-06-2019 με πλήρες ωράριο (23 ώρες εβδομαδιαίως), 2) Η δεύτερη ενάγουσα απασχολείτο στο εναγόμενο, δυνάμει συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, ως αναπληρώτρια κλάδου Π.Ε.71-Ειδικής Αγωγής Δασκάλα κατά τα εξής χρονικά διαστήματα: α) από 26-09-2016 έως 21-06-2017 με πλήρες ωράριο (24 ώρες εβδομαδιαίως) στο 11ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων και στο 6ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων στην Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Γ' Αθηνών, β) από 06-09-2017 έως 21-06-2018 με πλήρες ωράριο (24 ώρες εβδομαδιαίως) στο 5ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων και στο 1ο Ολοήμερο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Ιλίου στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Γ' Αθηνών και γ) από 05-09-2018 έως 21-06-2019 με πλήρες ωράριο στο 1ο Ολοήμερο Ειδικό Δημοτικό Σχολείο Ιλίου και στο 11ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων, 3) Η τρίτη ενάγουσα απασχολείτο στο εναγόμενο, δυνάμει συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, ως αναπληρώτρια κλάδου Π.Ε.70-Δάσκαλοι κατά τα εξής χρονικά διαστήματα: α) από 29-09-2015 έως 21-06-2016 με πλήρες ωράριο (24 ώρες εβδομαδιαίως) στο 4ο Δημοτικό Σχολείο Άνω Λιοσίων στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Αττικής, β) από 08-09-2016 έως 21-06-2017 με πλήρες ωράριο (24 ώρες εβδομαδιαίως) στο 4ο Δημοτικό Σχολείο Άνω Λιοσίων στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Αττικής, γ) από 06-09-2017 έως 21-06-2018 με πλήρες ωράριο στο 3ο Δημοτικό Σχολείο Άνω Λιοσίων και στο 4ο Δημοτικό Σχολείο Άνω Λιοσίων στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Αττικής και δ) από 06-09-2018 έως 21-06-2019 με πλήρες ωράριο στο 11ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων και 4) Η τέταρτη ενάγουσα απασχολείτο στο εναγόμενο, δυνάμει συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, ως αναπληρώτρια κλάδου Π.Ε.91.01-Θεατρικών Σπουδών κατά τα εξής χρονικά διαστήματα: α) από 06-10-2015 έως 21-06-2016 με πλήρες ωράριο (24 ώρες εβδομαδιαίως) στο 1ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας, στο 2ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας και στο 14ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμάτας, στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Μεσσηνίας, β) από 09-09-2016 έως 21-06-2017 με πλήρες ωράριο στο 10ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού, στο 12ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού και στο 9ο Δημοτικό Σχολείο Κορυδαλλού στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά, γ) από 06-09-2017 έως 21-06-2018 με πλήρες ωράριο (24 ώρες εβδομαδιαίως) στο 23ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά, στο 26ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά και στο 54ο Δημοτικό Σχολείο Πειραιά στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Πειραιά και δ) από 05-09-2018 έως 21-06-2019 με πλήρες ωράριο στο 6ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων, στο 11ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων, στο 10ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων και στο 5ο Δημοτικό Σχολείο Αγίων Αναργύρων στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Γ' Αθήνας και 5) Η πέμπτη ενάγουσα απασχολείτο στο εναγόμενο, δυνάμει συμβάσεως εργασίας ιδιωτικού δικαίου, ως αναπληρώτρια κλάδου Π.Ε.60-Νηπιαγωγοί κατά τα εξής χρονικά διαστήματα: α) από 26-11-2015 έως 21-06-2016 με πλήρες ωράριο (24 ώρες εβδομαδιαίως) στο 3ο Νηπιαγωγείο Πόρτο Ράφτη, β) από 07-09-2017 έως 21-06-2018 με πλήρες ωράριο (25 ώρες εβδομαδιαίως) στο 2ο Νηπιαγωγείο

AD

7ο φύλλο της με αριθμό 705/20 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών, διαδικασίας περιουσιακών (εργατικών) διαφορών

Σαλαμίνας και στο Νηπιαγωγείο Άγιοι Ασώματοι και γ) από 05-09-2018 έως 21-06-2019 με πλήρες ωράριο στο 2ο Νηπιαγωγείο Γλυκών Νερών στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής. Όπως και το ίδιο το εναγόμενο συνομολογεί, κατά τα ανωτέρω χρονικά διαστήματα απασχόλησης των εναγουσών, δεν τους κατέβαλε τα επιδόματα εορτών και αδείας κατ' εφαρμογή της προαναφερθείσας στη μείζονα σκέψη διατάξεως της περίπτωσης 1 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του Ν 4093/2012 σύμφωνα με την οποία "Τα επιδόματα εορτών Χριστουγέννων, Πάσχα και αδείας, που προβλέπονται από οποιαδήποτε γενική ή ειδική διάταξη, ή ρήτρα ή όρο συλλογικής σύμβασης εργασίας, διαπλητική απόφαση ή με ατομική σύμβαση εργασίας ή συμφωνία, γιά λειτουργούς, υπαλλήλους και μισθωτούς του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ., Ν.Π.Ι.Δ. και Ο.Τ.Α., καθώς και γιά τα μόνιμα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και αντίστοιχους της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καταργούνται από 1.1.2013". Όπως προεκτέθηκε, με τις ανωτέρω διατάξεις του Ν 4093/2012, ο νομοθέτης επιχειρεί, γιά πολλοστή φορά, περικοπή των αποδοχών της ίδιας ομάδας θιγομένων, ειδικότερα δε, θεσπίζεται πλέον με αυτές κατάργηση (και όχι πλέον απλώς περαπέρω μείωση) ενός διακριτού τμήματος των καταβαλλομένων συνολικών ετήσιων αποδοχών, το οποίο παγίως, με διαδοχικούς νόμους, χορηγείτο στο σύνολο των υπαλλήλων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ανεξαρτήτως ειδικότητας και φορέα, δοθέντος ότι, πράγματι, τα επίδικα επιδόματα εορτών και αδείας συνδέονταν από τη φύση τους και ενόψει του νομοθετικού λόγου της θέσπισής τους, με τις αυξημένες ανάγκες που ανακύπτουν κατά τις εορταστικές περιόδους και κατά την περίοδο των θερινών διακοπών, οι ανάγκες δε αυτές συντρέχουν γιά όλους τους υπαλλήλους ανεξάρτητα από τον μισθό καθενός από αυτούς. Λαμβανομένων υπ' όψιν των ανωτέρω στοιχείων (αιφνίδια ανατροπή, εν μέρει, του ισχύοντος μισθολογικού καθεστώτος της ίδιας κατηγορίας πολιτών), ο νομοθέτης δεν δικαιολογείτο πλέον να προχωρήσει στην υιοθέτηση του επίμαχου καταργητικού μέτρου, χωρίς να έχει προηγουμένως εκτιμήσει, κατά πρώτον, την προσφορότητα του μέτρου αυτού, ενόψει και της διαπίστωσής του ότι τα αντίστοιχα μέτρα που είχε λάβει έως τότε (μειώσεις μισθών και συντάξεων) δεν είχαν αποδώσει τα αναμενόμενα και ότι η οικονομική ύφεση είχε ενταθεί με ρυθμούς που είχαν ανατρέψει τις αρχικές προβλέψεις. Όφειλε δε, περαπέρω, ο νομοθέτης, αποφαινόμενος τεκμηριωμένα και γιά την αναγκαιότητα του ίδιου ως άνω μέτρου, να εξετάσει την ύπαρξη τυχόν εναλλακτικών επιλογών και να συγκρίνει τα πλεονεκτήματα και τα μειονεκτήματα της καθεμιάς γιά τον επιδιωκόμενο δημόσιο σκοπό της δημοσιονομικής προσαρμογής, καθώς και αν οι επιπτώσεις της συγκεκριμένης περικοπής αποδοχών στο βιοτικό επίπεδο των θιγομένων, αθροιζόμενες με τις επιπτώσεις από τα ήδη ληφθέντα γενικά μέτρα αντιμετώπισης της κρίσης (όπως οι αλληπάλληλες φορολογικές επιβαρύνσεις) και συνδυαζόμενες με τις ευρύτερες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες της διανυόμενης έκτακτης περιόδου (κόστος αγαθών και υπηρεσιών, ανεργία, έκταση και περιεχόμενο δανειοληπτικών υποχρεώσεων κλπ.), οδηγούν σε ανεπίτρεπτη μείωση του επιπέδου ζωής των υπαλλήλων κάτω του, κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος, επιπέδου αξιοπρεπούς διαβίωσης. Όμως, ούτε από τις

προπαρασκευαστικές εργασίες ψήφισης του Ν 4093/2012, ούτε από το κείμενο του εγκριθέντος με το νόμο αυτόν Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2013 – 2016, ούτε, τέλος, από το κείμενο του εγκριθέντος με το Ν 4046/2012 Μνημονίου Συνεννόησης προκύπτει ότι, κατά την θέσπιση της πλήρους κατάργησης των επιδομάτων εορτών και αδείας με την επίμαχη διάταξη του Ν 4093/2012 (περίπτωση 1, υποπαράγραφος Γ.1 παράγραφος Γ άρθρου πρώτου) ελήφθησαν υπόψη τα προαναφερόμενα στοιχεία και ιδίως εάν οι αποδοχές των υπαλλήλων του Δημοσίου παραμένουν και μετά τη νέα, σοβαρή μείωση, επαρκείς για την αντιμετώπιση του κόστους αξιοπρεπούς διαβίωσής τους και ανάλογες της αποστολής τους. Περαιτέρω, με τα δεδομένα που ίσχυαν κατά τον χρόνο δημοσίευσης του Ν 4093/2012, οι επελευθερωμένες με το νόμο αυτό μειώσεις αποδοχών με τις οποίες επήλθε πλήρης κατάργηση των επιδομάτων εορτών και αδείας, συνυπολογιζόμενες με τις προηγούμενες μειώσεις που επιβλήθηκαν διαδοχικά επί των πάσης φύσεως αποδοχών και επιδομάτων των υπαλλήλων του ευρύτερου δημόσιου τομέα και με άλλες μειώσεις του εισοδήματός τους βάσει παράπλευρων νομοθετημάτων της περιόδου της κρίσης (επιβολή εισφοράς αλληλεγγύης για την καταπολέμηση της ανεργίας με το άρθρο 38 παρ. 1 περ. α του Ν 3986/2011, επιβολή ειδικής εισφοράς υπέρ του Τ.Π.Δ.Υ. με το άρθ. 38 παρ. 2 περ. β' του ίδιου Ν 3986/2011 και αλληπάλληλες φορολογικές επιβαρύνσεις), υπερβαίνουν, λόγω του σωρευτικού τους αποτελέσματος και της έκτασής τους, το όριο που θέτουν οι συνταγματικές αρχές της αναλογικότητας και της ισότητας στα δημόσια βάρη, δεδομένης άλλωστε και της χρονίζουσας αδυναμίας προώθησης των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και είσπραξης των ληξιπρόθεσμων φορολογικών οφειλών που απετέλεσαν έναν από τους λόγους για τους οποίους κρίθηκαν (και πάλι) αναγκαίες, μεταξύ άλλων, οι νέες επίδικες μειώσεις στις αποδοχές της προαναφερόμενης κατηγορίας πολιτών που επήλθαν με την επίμαχη πλήρη κατάργηση των επιδομάτων εορτών και αδείας (ΟΛΣΤΕ 481/2018, 431/2018, ΣΤΕ 2626/2018 Δημοσ. ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, κατά τα ανωτέρω, οι λόγοι δημοσίου συμφέροντος δεν αρκούν, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη, για να καταστήσουν συνταγματικά ανεκτές τις συγκεκριμένες περικοπές και αυτό, ανεξαρτήτως του ότι το ένδικο καταργητικό μέτρο ψηφίσθηκε όταν είχε πλέον παρέλθει διετία από τον πρώτο αιφνιδιασμό της οικονομικής κρίσης και αφού εν τω μεταξύ είχαν σχεδιασθεί και ληφθεί τα βασικά μέτρα για την αντιμετώπισή της (ΟΛΣΤΕ 2287/2015, 2288/2015). Επιπλέον, οι επίδικες περικοπές δεν μπορούν να δικαιολογηθούν ούτε εκ του λόγου ότι αποτελούν τμήμα ενός ευρύτερου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής που περιέχει δέσμη μέτρων για την ανάκαμψη της ελληνικής οικονομίας και την εξυγίανση των δημόσιων οικονομικών, διότι η προϋπόθεση αυτή αποτελεί αναγκαίο όχι όμως και επαρκή όρο για την συνταγματικότητα των εν λόγω περικοπών. Εξάλλου, η συνταγματικότητα του καταργητικού αυτού μέτρου δεν μπορεί να στηριχτεί ούτε στη μεγαλύτερη της αναμενόμενης ύφεση της ελληνικής οικονομίας ούτε στην αυξημένη αποτελεσματικότητα των εν λόγω μέτρων, δεδομένης της επιβάρυνσης, κατ' επανάληψη, των ίδιων προσώπων (ΟΛΣΤΕ 2192 – 9106/2014, ΣΤΕ 2626/2018 Δημοσ. ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, η ένδικη διάταξη της περιπτώσεως 1 της υποπαραγράφου Γ.1 της παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του Ν 4093/2012, με την οποία καταργήθηκαν από 01-01-2013 τα επιδόματα εορτών και αδείας των εναγουσών, αντίκειται στα άρθρα 25 παρ. 1 και 4 παρ. 5 του Συντάγματος και τις απορρέουσες από αυτά αρχές της αναλογικότητας και της ισότητας στα δημόσια βάρη και το εναγόμενο οφείλει να καταβάλει σε κάθε

ενάγουσα τα επίδικα επιδόματα, βάσει των προσαγόμενων βεβαιώσεων και μισθολογικών καταστάσεων τους και ειδικότερα: 1) Στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των 1.734,40 Ευρώ (Δώρο Πάσχα 2017 ποσού 250,00 Ευρώ + επίδομα αδειας 2017 ποσού 250,00 Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2017 από την 01-05-2017 έως την 30-06-2017 και από 06-09-2017 έως 31-12-2017 ποσού 366,00 Ευρώ, ήτοι $18,30/25 \times 500,00$ Ευρώ + Δώρο Πάσχα 2018 ποσού 250,00 Ευρώ + επίδομα αδειας 2018 ποσού 250,00 Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2018 από 01-05-2018 έως 30-06-2018 και από 05-09-2018 έως 31-12-2018 ποσού 368,40 Ευρώ, ήτοι $18,42/25 \times 500,00$ Ευρώ), 2) Στην δεύτερη ενάγουσα το ποσό των 1.696,40 Ευρώ (Δώρο Πάσχα 2017 ποσού 250,00 Ευρώ + επίδομα αδειας 2017 ποσού 250,00 Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2017 από 01-05-2017 έως 21-06-2017 και από 06-09-2017 έως 31-12-2017 ποσού 347,20 Ευρώ, ήτοι $17,35/25 \times 500,00$ Ευρώ + Δώρο Πάσχα 2018 ποσού 250,00 Ευρώ + επίδομα αδειας 2018 ποσού 250,00 Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2018 από 01-05-2018 έως 21-06-2018 και από 05-09-2018 έως 31-12-2018, ήτοι $17,46/25 \times 500$ Ευρώ, ποσού 349,20 Ευρώ), 3) Στην τρίτη ενάγουσα το ποσό των 2.287,20 Ευρώ (επίδομα αδειας 2016 ποσού 250,00 Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2016 από 01-05-2016 έως 21-06-2016 και από 08-09-2016 έως 31-12-2016, ήτοι $17,14/25 \times 500,00$ Ευρώ, ποσού 342,80 Ευρώ + Δώρο Πάσχα 2017 ποσού 250,00 Ευρώ + επίδομα αδειας 2017 ποσού 250,00 Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2017 από 01-05-2017 έως 21-06-2017 και από 06-09-2017 έως 31-12-2017 ποσού 347,20 Ευρώ, ήτοι $17,36/25 \times 500,00$ Ευρώ + Δώρο Πάσχα 2018 ποσού 250,00 Ευρώ + επίδομα αδειας 2018 ποσού 250,00 Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2018 από 01-05-2018 έως 21-06-2018 και από 06-09-2018 έως 31-12-2018 ποσού 347,20 Ευρώ, ήτοι $17,36/25 \times 500,00$ Ευρώ), 4) Στην τέταρτη ενάγουσα το ποσό των 2.286,48 Ευρώ (επίδομα αδειας 2016 ποσού 250,00 Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2016 από 01-05-2016 έως 21-06-2016 και από 09-09-2016 έως 31-12-2016 ποσού 340,08 Ευρώ, ήτοι $17,04/25 \times 500,00$ Ευρώ + Δώρο Πάσχα 2017 ποσού 250,00 Ευρώ + επίδομα αδειας 2017 ποσού 250,00 Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2017 από 01-05-2017 έως 21-06-2017 και από 06-09-2017 έως 31-12-2017 ποσού 347,20 Ευρώ, ήτοι $17,36/25 \times 500,00$ Ευρώ + Δώρο Πάσχα 2018 ποσού 250,00 Ευρώ + επίδομα αδειας 2018 ποσού 250,00 Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2018 από 01-05-2018 έως 21-06-2018 και από 05-09-2018 μέχρι 31-12-2018, ποσού 349,20 Ευρώ ήτοι $17,46/25 \times 500,00$ Ευρώ και 5) Στην πέμπτη ενάγουσα το ποσό των 1.590,00 Ευρώ (αναλογία επιδόματος αδειας 2016 από 01-01-2016 έως 21-06-2016 ποσού 240,00 Ευρώ, ήτοι $24/25 \times 250,00$ Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2016 από 01-05-2016 έως 21-06-2016 ποσού 107,20 Ευρώ, ήτοι $5,36/25 \times 500,00$ Ευρώ + αναλογία επιδόματος αδειας 2017 από 07-09 έως 31-12, ποσού 160,00 Ευρώ, ήτοι $16/25 \times 250,00$ Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2017 από 07-09-2017 έως 31-12-2017 ποσού 233,60 Ευρώ, ήτοι $11,68/25 \times 500,00$ Ευρώ + Δώρο Πάσχα 2018 ποσού 250,00 Ευρώ + επίδομα αδειας 2018 ποσού 250,00 Ευρώ + αναλογία Δώρου Χριστουγέννων 2018 από 01-05-2018 έως 21-06-2018 και από 05-09-2018 έως 31-12-2018 ποσού 349,20 Ευρώ, ήτοι

17,46/25 X 500,00 Ευρώ). Πρέπει να σημειωθεί ότι η παραγραφή των επίδικων αξιώσεων της 3ης, της 4ης και της 5ης των εναγουσών που αφορούν το έτος 2016, διεκόπη με την υποβολή από αυτές των υπ' αριθ. 12111/06-11-2018 (3η και 4η) και 35681/22-11-2018 (5η ενάγουσα) αιτήσεων τους για την καταβολή των επίμαχων επιδομάτων, οι οποίες αιτήσεις δεν απαντήθηκαν και συνεπώς η παραγραφή ξεκίνησε εκ νέου από την επομένη της παρέλευσης 6 μηνών από την ημερομηνία υποβολής τους (άρθ. 143 Ν 4270/2014) και δεν είχε συμπληρωθεί μέχρι την επίδοση της κρινόμενης αγωγής στο εναγόμενο στις 10-04-2019 (βλ. υπ' αριθ. 6691B/10-04-2019 έκθεση επιδόσεως του Δικαστικού Επιμελητή Γεωργίου Ν. Μπισμπίκη), ενώ ως προς τις αξιώσεις του έτους 2016 των λοιπών εναγουσών (1ης και 2ης), δεν υφίσταται ζήτημα παραγραφής αφού οι συγκεκριμένες ενάγουσες ζητούν μόνο τα επίδικα επιδόματα των ετών 2017 και 2018 και συνεπώς οι συγκεκριμένες αξιώσεις τους δεν έχουν υποπέσει στην διετή παραγραφή του άρθρου 140 παρ. 3 του Ν 4270/2014. Σημειωτέον ότι, κατ' επιταγή του άρθρου 144 του Ν 4270/2014, η παραγραφή απαιτήσεων κατά του Δημοσίου λαμβάνεται υπόψη αυτεπάγγελα από τα δικαστήρια, ακόμα και αν δεν προβληθεί η σχετική ένσταση.

Το εναγόμενο ισχυρίζεται ότι η απασχόληση των εναγόντων σε αυτό ξεκίνησε από το έτος 2015 και εφεξής και συνεπώς δεν είναι βάσιμοι οι ισχυρισμοί τους περί μειώσεως των αποδοχών τους το κρίσιμο διάστημα αφού ουδέποτε λάμβαναν τα ένδικα επιδόματα. Ο συγκεκριμένος ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος αφού από τις προσαγόμενες με επίκληση από τις ενάγουσες βεβαιώσεις των αρμόδιων για κάθε μία Διευθύνσεων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, προκύπτει ότι όλες οι ενάγουσες (πλην της 2ης), έχουν προσληφθεί από το εναγόμενο σε χρόνο προγενέστερο της ενάρξεως της εφαρμογής του Ν 4093/2012. Σε κάθε περίπτωση όμως, ανεξάρτητα από τον χρόνο προσλήψεώς τους στο εναγόμενο, εφόσον κατά τα προρρηθέντα η διάταξη που θέσπισε την περικοπή των ένδικων επιδομάτων είναι αντίθετη στο Σύνταγμα και στο Πρώτο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ, είναι ανεφάρμοστη.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να υποχρεωθεί το εναγόμενο να καταβάλει σε κάθε ενάγουσα τα προαναφερόμενα χρηματικά ποσά με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής. Το αίτημα περί κηρύξεως της απόφασης προσωρινά εκτελεστής πρέπει να απορριφθεί καθώς δεν κρίνεται ότι συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι. Τέλος, λόγω του δυσερμήνευτου των διατάξεων που εφαρμόστηκαν, πρέπει να συμψηφιστούν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων (άρθ. 179 τελ.εδάφ. ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων

Δέχεται την αγωγή

Υποχρεώνει το εναγόμενο να καταβάλει σε κάθε ενάγουσα τα εξής χρηματικά ποσά:

- α) στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των χιλίων επτακοσίων τριάντα τεσσάρων Ευρώ και σαράντα λεπτών (1.734,40), β) στην δεύτερη ενάγουσα το ποσό των χιλίων εξακοσίων ενενήντα έξι Ευρώ και σαράντα λεπτών (1.696,40), γ) στην τρίτη ενάγουσα το ποσό των δύο χιλιάδων διακοσίων ογδόντα επτά Ευρώ και είκοσι λεπτών (2.287,20), δ) στην τέταρτη ενάγουσα το ποσό των δύο χιλιάδων διακοσίων ογδόντα έξι Ευρώ και σαράντα οκτώ λεπτών (2.286,48) και ε) στην πέμπτη

9ο φύλλο της με αριθμό 705/20 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών
διαδικασίας περιουσιακών (εργατικών) διαφορών

ενάγουσα το ποσό των χιλίων πεντακοσίων ενενήντα (1.590,00) Ευρώ και όλα τα ανωτέρω ποσά με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επιδόσεως της αγωγής Συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη μεταξύ των διαδίκων.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, απόντων των διαδίκων, στο ακροατήριό του στην Αθήνα στις 1 ΔΕΚ. 2020 2020

Η Ειρηνοδίκης

Σταυρούλα Κουτροβίδα

Η Γραμματέας

Ευφραξία Κυριλή

Επιπλέον, η μελέτη των αποτελεσμάτων της έρευνας...

Οι ερευνητές ανακάλυψαν ότι η χρήση της τεχνολογίας...

Κατά συνέπεια, η μελέτη αυτή...

Επιπλέον, η μελέτη...

Επιπλέον, η μελέτη...